

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Pârâtă: Jean-Louis Anita Dedroog

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (4) [din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007]⁽¹⁾ din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar, coroborat cu articolul 2 litera (a) și cu articolul 3 din Directiva nr. 93/13⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că între societatea de transport și călător ia naștere un raport juridic contractual, chiar și atunci când acesta utilizează serviciile operatorului de transport fără a deține o legitimație de transport?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, protecția prevăzută în doctrină în materia clauzelor abuzive se extinde și asupra unui călător care utilizează un mijloc de transport public, fără o legitimație de transport și care, ca acționând astfel, este obligat să plătească o suprataxă, în plus față de prețul călătoriei, în conformitate cu condițiile generale ale operatorului de transport care sunt considerate de aplicabilitate generală dat fiind caracterul lor normativ sau publicarea lor într-un buletin oficial al statului?
- 3) Articolul 6 din Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, care prevede că „statele membre stabilesc că clauzele abuzive utilizate într-un contract încheiat cu un consumator de către un vânzător sau un furnizor, nu creează obligații pentru consumator” și stabilesc condiții în acest sens în legislația internă, precum și că „contractul continuă să angajeze părțile prin aceste clauze, în cazul în care poate continua să existe fără clauzele abuzive” se opune, în orice situație, ca instanța să modereze clauza considerată abuzivă sau să aplice, în locul acestei clauze, dreptul comun?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea de mai sus, în ce condiții poate instanța națională să modereze clauza considerată abuzivă sau să o înlocuiască cu dreptul comun?
- 5) În cazul în care nu se poate răspunde *in abstracto* la întrebările de mai sus, se pune întrebarea dacă, în cazul în care întreprinderea feroviară națională sancționează potrivit dreptului civil un călător fără legitimație de transport, prin aplicarea unei suprataxe adăugate la prețul călătoriei, iar instanța ajunge la concluzia că suprataxa solicitată este abuzivă în sensul articolului 2 litera (a) coroborat cu articolul 3 din Directiva 93/13, articolul 6 din directivă se opune anulării clauzei în instanță și aplicării dreptului comun în materia răspunderii pentru repararea prejudiciului suferit de întreprinderea feroviară națională.

⁽¹⁾ JO 2007, L 315, p. 14.

⁽²⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bacău (România) la data de 30 mai 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu / SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Cauza C-354/18)

(2018/C 294/27)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Bacău

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Pârâtă: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Întrebările preliminare

- 1) Dacă suma de 400 euro prevăzută de articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 261/2004 ⁽¹⁾ urmărește compensarea în principal a daunelor materiale, urmând ca cele morale să fie analizate din perspectiva articolului 12 sau prin articolul 7 alineatul (1) litera b) se acoperă în principal daunele morale, cele materiale fiind supuse dispozițiilor articolului 12?
- 2) Dacă suma reprezentând salariu nerealizat, ce depășește suma de 400 euro stabilită de articolul 7 alineatul (1) litera (b), se circumscrie noțiunii de compensație suplimentară prevăzută de articolul 12?
- 3) Potrivit articolului 12 teza a doua, „Compensația acordată în conformitate cu prezentul regulament poate fi scăzută din această compensație”. Acest articol din Regulament trebuie interpretat în sensul că lasă la latitudinea instanței naționale scăderea sumei acordate în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din compensația suplimentară sau că această scădere este obligatorie?
- 4) În cazul în care scăderea sumei nu este obligatorie care sunt elementele pe baza cărora instanța națională decide dacă să scadă suma prevăzută de articolului 7 alineatul (1) litera (b) din compensația suplimentară?
- 5) Dacă prejudiciul cauzat ca urmare a neplății salariului ca urmare a imposibilității prezentării angajatului la muncă în urma sosirii cu întârziere la destinație, ca urmare a redirecționării, trebuie analizat din perspectiva îndeplinirii obligațiilor prevăzute de articolul 8 sau al articolului 12 raportat la articolul 4?
- 6) Dacă îndeplinirea obligației operatorului aerian de a acorda asistență în baza articolului 4 alineatul (3) și a articolului 8 din Regulamentul nr. 261/2004 implică prezentarea către pasager de informații complete cu privire la toate opțiunile acestuia astfel cum sunt prevăzute de articolul 8 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulament?
- 7) În condițiile articolului 8 din Regulamentul 261/2004, cui revine sarcina de a proba că redirecționarea s-a făcut cât mai repede posibil?
- 8) Impune Regulamentul obligații pasagerilor de a efectua căutări pentru identificarea altor curse către destinație și de a-i solicita companiei găsirea de locuri în cadrul acestor curse, sau compania aeriană este obligată din oficiu să caute cea mai avantajoasă opțiune pentru pasager de a-l transporta pe acesta la destinație?
- 9) Prezintă relevanță în determinarea daunelor suferite de către pasageri, faptul că aceștia au fost de acord cu propunerea companiei aeriene de a le oferi un zbor la data de 11.09.2016, deși puteau presupune că nu vor fi plătiți pentru perioada cât vor lipsi de la serviciu?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) Nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004 L 46, p. 1, Ediție specială 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Salzburg (Austria) la 31 mai 2018 – Barbara Rust-Hackner/Nürnbergger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Cauza C-355/18)

(2018/C 294/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Salzburg